

Sygn. akt VI GC 238/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 września 2014 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Borucki

Protokolant: st.sekr.sądowy Joanna Mikulska

po rozpoznaniu w dniu 24 września 2014 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) Spółka Akcyjna w K.

przeciwko: M. O.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego M. O. na rzecz powoda (...) Spółka Akcyjna w K. kwotę 136.530 zł (sto trzydzieści sześć tysięcy pięćset trzydzieści złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 7 stycznia 2014 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 8.737 zł (osiem tysięcy siedemset trzydzieści siedem złotych) tytułem kosztów postępowania.

Sygn. akt VI GC 238/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 24 września 2014 r.

Powód (...) S.A. w K. domagał się zasądzenia od pozwanego M. O. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Tkactwo M. O. w P. kwoty 136.530 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 7 stycznia 2014 r. do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania.

Uzasadniając pozew powód podał, że sprzedał pozwanemu produkowane przez siebie towary w postaci wyrobów z włókna szklanego. Sprzedaż została potwierdzona fakturą wystawioną w dniu 7 listopada 2013 r. o numerze (S) FS- (...) z terminem płatności 60 dni, do dnia 6 stycznia 2014 r. Towar został dostarczony pozwanemu za pomocą przewoźnika, co znalazło potwierdzenie w dokumencie WZ z dnia 7 listopada 2013 r. Pozwany nie zgłaszał żadnych zastrzeżeń co do otrzymanego towaru oraz faktury VAT, jednakże do dnia wytoczenia sporu ceny za towary nie zapłacił.

Sąd Okręgowy w R., na podstawie załączonych do pozwu dowodów w postaci zamówienia złożonego za pomocą maila (k. 10,11), faktury VAT z dnia 7 listopada 2013 r. wraz z dowodem jej nadania w urzędzie pocztowym (k. 13,14), dowodu WZ z 7 listopada 2013 r. (k. 15), listu przewozowego (k. 16) i wezwania do zapłaty wraz z dowodem jego nadania w urzędzie pocztowym (k. 18-20) w dniu 6 maja 2014 r. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, mocą którego nakazał pozwanemu zapłatę kwot zgodnie z żądaniem pozwu. Sprzeciw od tego nakazu wniósł pozwany domagając się oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenia od powoda na

jego rzecz kosztów postępowania. Ponadto zawnioskował o dopuszczenie dowodu z zeznań wskazanych przez siebie świadków oraz dowód z przesłuchania stron na okoliczność „... dostawy towaru dotkniętego wadami, zgłoszenia wady przez pozwanego powodowej spółce...”.

Uzasadniając sprzeciw pozwany podniósł, iż nie kwestionuje złożenia przez siebie zamówienia na wyroby z włókna szklanego, jak również otrzymania zamówionego towaru i faktury VAT potwierdzającej dokonanie zakupu. Zarzucił jednocześnie, że kilkakrotnie kontaktował się telefonicznie z powodem celem zgłoszenia wadliwości otrzymanego towaru i polubownego załatwienia sprawy. Towar który został dostarczony przez powoda posiadał wady fizyczne, uniemożliwiające jego dalsze wykorzystanie przez pozwanego w ramach prowadzonej przez niego działalności gospodarczej. Liczne zgłoszenia wad towaru, które były dokonane przez pozwanego, nie spotkały się z żadną reakcją ze strony powoda.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Poza sporem pozostawał fakt złożenia przez pozwanego w dniu 25 października 2013 r. zamówienia na wyroby z włókna szklanego, jak również dostarczenia mu przez powoda towaru oraz faktury załączonej do pozwu (okoliczności przyznane przez pozwanego w sprzeciwie od nakazu zapłaty).

Powód ustosunkowując się do zarzutów pozwanego, w piśmie przygotowawczym z dnia 7 lipca 2014 r. podniósł, iż twierdzenia kupującego, co do tego, iż sprzedany towar był wadliwy są gołosłowne i mają na celu jedynie wydłużenie niniejszego postępowania. Pozwany w sprzeciwie nie wskazał bowiem na czym polegały wady, ani jaka ilość towaru była objęta wadami. Ponadto nie podał kiedy i jakim pracownikom powoda były zgłaszane rzekome wady sprzedanego towaru. Zdaniem powoda obowiązek zapłaty przez pozwanego ceny jest niezależny od istnienia lub nie wad sprzedanego towaru. Na rozprawę wyznaczoną na dzień 24 września 2014 r. pozwany nie stawiał się pomimo prawidłowego wezwania, nie usprawiedliwił również swojej nieobecności (k. 48 i 51). Sąd oceniając podnoszone przez strony zarzuty

i przedłożone dowody uznał, iż roszczenie powoda jest zasadne.

Pozwany w sprzeciwie od nakazu zapłaty podnosił zarzut wadliwości towaru i pomimo tego, że był reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika nie sprecyzował, czy chce skorzystać w związku z tym z uprawnień z tytułu rękojmi za wady, lub też z innych roszczeń.

Uprawnienia kupującego przysługujące w związku

z występującymi wadami wynikają z art. 560 i art. 561 kc. Warunkiem jednakże skorzystania z tychże uprawnień jest wykazanie zachowania aktów staranności, czyli zgłoszenia występowania wad sprzedawcy niezwłocznie po ich stwierdzeniu. W niniejszym stanie faktycznym, pozwany na powyższą okoliczność (zachowania aktów staranności) wniósł o dopuszczenie

i przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków oraz stron sporu. Tymczasem niniejsza sprawa toczy się przy udziale przedsiębiorców, w odniesieniu do których oczekuje się szczególnej staranności w działaniu, w tym również w dokumentowaniu podnoszonych przez siebie twierdzeń i zarzutów (art.563 § 2 i 3 kc). Pozwany podnosząc zarzuty odnośnie wadliwości otrzymanego towaru nie wskazał nawet na czym polegały wady, a także czy wadami objęta była cała partia towaru. Przed wytoczeniem sporu, jeszcze w miesiącu lutym 2014 r.(a więc ponad 2 miesiące wcześniej) pozwany był wzywany do zapłaty należności i nie wykazał by na powyższe udzielił odpowiedzi, w tym by kwestionował obowiązek zapłaty ceny, powołując się na wadliwość towaru. Na rozprawę w dniu 24 września 2014 r. pozwany nie stawiał się, nie usprawiedliwił swojej nieobecności, przez co pozbawił Sąd możliwości przeprowadzenia dowodu na okoliczności wskazywane przez niego samego. Mając na uwadze powyższe dowód z przesłuchania stron Sąd Okręgowy ostatecznie pominął. Pominął również dowód z zeznań zawnioskowanych świadków (pomimo uprzedniego wezwania stron o uiszczenie zaliczek) uznając, że jego przeprowadzenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy jest zbędne, a to wobec stanowiska przedstawionego przez pozwanego w sprzeciwie od nakazu zapłaty. Pozwany bowiem ze swojej strony nie wystąpił w jakikolwiek sposób z żadnymi roszczeniami, w związku z podnoszonym zarzutem wadliwości

towaru. Jeśli pozwany w dalszym ciągu utrzymuje i uważa, że z tego tytułu przysługują mu jakiegokolwiek ewentualne roszczenia, to winien rozważyć kwestię wystąpienia z nimi w odrębnym powództwie.

Reasumując, w zaistniałym stanie faktycznym niniejszej sprawy, Sąd uznając żądanie pozwu za zasadne, na podstawie art. 535 kc zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 136.530 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 7 stycznia 2014 r. do dnia zapłaty (na podstawie art. 481 § 1 kc i art. 455 kc).

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc, stosownie do wyniku sporu.